

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594667104/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

Spørgsmål op i hendes Hoved under al denne Tale om Bradedit og Bryllupsdat, så hun havde næsten ikke kunnet tænke på andet.

Spørge turde hun ikke, for hun havde en egen pinlig Fornemmelse af, at det, hun vilde vide, talte man ikke om og burde slet ikke tænke på. Mama var i visse Retninger meget stræng og behandlede hende desuden altid som et Barn, skjønt hun var konfirmeret for et helt halvt Aar siden. Hun blev endnu vist ud af Dagligstuen, så snart Samtalen blot nok så fjærnt strejfede nogle af de Themaer, voxne Mennesker hvisker om, og Margrethe syntes var aller morsomst at høre på. Det var til at ærgre sig ihjel over.

Men nu i Dag havde Mama andet at gjøre end at passe på hende, og så skulde hun ordentlig tage Revanche. Noget måtte der da blive sagt eller gjort i Dagens Løb, man kunde få Forstand af.

For Resten havde Begyndelsen på Bryllupsdagen skuffet hende en Del, for hun havde altid troet, og det havde hun da også læst, at et Bryllup var den gladeste Fest på Jorden. Udtryk som „den lykkelig rødmende Brud“, eller „Brudgommen, drukken af Salighed“ huskede hun bestemt. Men dér sad nu Olivia og fik just Krans og Slør heftet på, rystende som et Espeløv og så' ud som Døden fra Lübeck. Og da Mama i Morges sagde